



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 306/2022-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Treščákom ml., Thurzova 6, Košice, proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 12C/6/2021 z 20. apríla 2022 o nepripustení zmeny žaloby takto

### **r o z h o d o l :**

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 12. mája 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Poprad (ďalej len „okresný súd“) označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje, aby ho ústavný súd zrušil, vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a priznal náhradu trov konania.

#### **II.**

### **Skutkové východiská**

2. Sťažovateľ na okresnom súde podal 5. februára 2021 žalobu, ktorou sa domáhal určenia, že žalovaní sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti (byt), ktorú žalovaná 2 nadobudla kúpnu zmluvou z roku 2004 do výlučného vlastníctva napriek tomu, že sa tak stalo za trvania manželstva so žalovaným 1. Vychádzal zo skutkového poznatku, že žalovaní uzatvorili manželstvo 2. júla 1988 a z lustrácie okresného súdu vyplývalo, že v období 2002 – 2020 nedošlo k zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva žalovaných. Po podaní žaloby predsa vyšlo najavo, že okresný súd rozsudkom v roku 2000 zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo žalovaných. Preto sťažovateľ

na prvom pojednávaní 20. apríla 2022 navrhol pripustenie zmeny žaloby k určeniu, že žalovaní sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, každý v podiele 1/2. Okresný súd napadnutým uznesením navrhovanú zmenu žaloby nepripustil podľa § 143 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

### III.

#### Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti zdôrazňuje neprípustnosť opravných prostriedkov proti napadnutému uzneseniu okresného súdu. Argumentuje, že návrh na zmenu žaloby predložil na prvom pojednávaní, z čoho má vyplývať, že vo veci ešte nebolo vykonané žiadne dokazovanie, odôvodňujúce naplnenie hypotézy podľa § 143 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd nepripustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe. Okresný súd nezrejmil, aké iné dokazovanie by bolo potrebné vykonať pre prípad určenia, že nehnuteľnosť patrí do podielového spoluvlastníctva, a nie do bezpodielového spoluvlastníctva. Napadnuté uznesenie je odôvodnené iba odkazom na zákonné ustanovenie. Sťažovateľ je presvedčený, že „je nevyhnutné vzniknutý protiprávny stav napraviť“.

### IV.

#### Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Základné práva na súdnu ochranu (siedmy oddiel ústavy) „sú výsledkové“, to znamená musia im zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov (m. m. III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08). Aj z ďalšej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 79/03, I. ÚS 236/03), obdobne ako z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“; napr. Komanický c. Slovenská republika, rozsudok zo 4. 6. 2002), vyplýva, že ústavný súd a ESLP overujú, či konanie posudzované ako celok bolo spravodlivé v zmysle čl. 46 až čl. 50 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru.

5. Využitie právomoci ústavného súdu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nie je orientované na prieskum zásahov do základných práv slobôd, ktoré majú povahu rozhodnutia o parciálnej procesnej otázke v priebehu ešte právoplatne neukončeného konania všeobecného súdu. Práve takúto povahu vykazuje aj sťažovateľom namietané uznesenie, ktorým okresný súd rozhodol o nepripustení sťažovateľom navrhovanej zmeny žaloby.

6. Civilné sporové konanie, ktoré sťažovateľ svojou žalobou inicioval, po právoplatnosti napadnutého uznesenia pokračuje ďalej. Po meritórnom rozhodnutí bude sťažovateľovi k dispozícii odvolanie ako riadny opravný prostriedok. Pritom ústavný súd upozorňuje na § 365 ods. 2 CSP, podľa ktorého odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu zakladajúcu dôvodnosť odvolania, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Následne odvolací súd podľa § 389 ods. 2 CSP zruší odvolaním napadnuté rozhodnutie vo veci samej a zároveň zruší aj právoplatné uznesenie, ktoré rozhodnutiu vo veci samej predchádzalo, ak sú dané odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 2.

7. Zo skutkových a právnych súvislostí sťažovateľovej veci teda bez pochybností vyplýva, že ďalší priebeh jeho sporu na okresnom súde, prípadne aj na súde odvolacom mu poskytuje dostatok procesného priestoru na ochranu jeho základného práva na súdnu ochranu i práva na spravodlivé súdne konanie. V súčasnosti preto ústavný súd nemôže dospieť k záveru, či civilné sporové konanie začaté na základe sťažovateľovej žaloby a napadnuté uznesenie tvoriace jeho integrálnu súčasť zodpovedajú požiadavkám vyplývajúcim z označených práv sťažovateľa.

8. Ústavná sťažnosť je podaná predčasne, preto ju ústavný súd odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 26. mája 2022**

**Peter Straka**  
**predseda senátu**